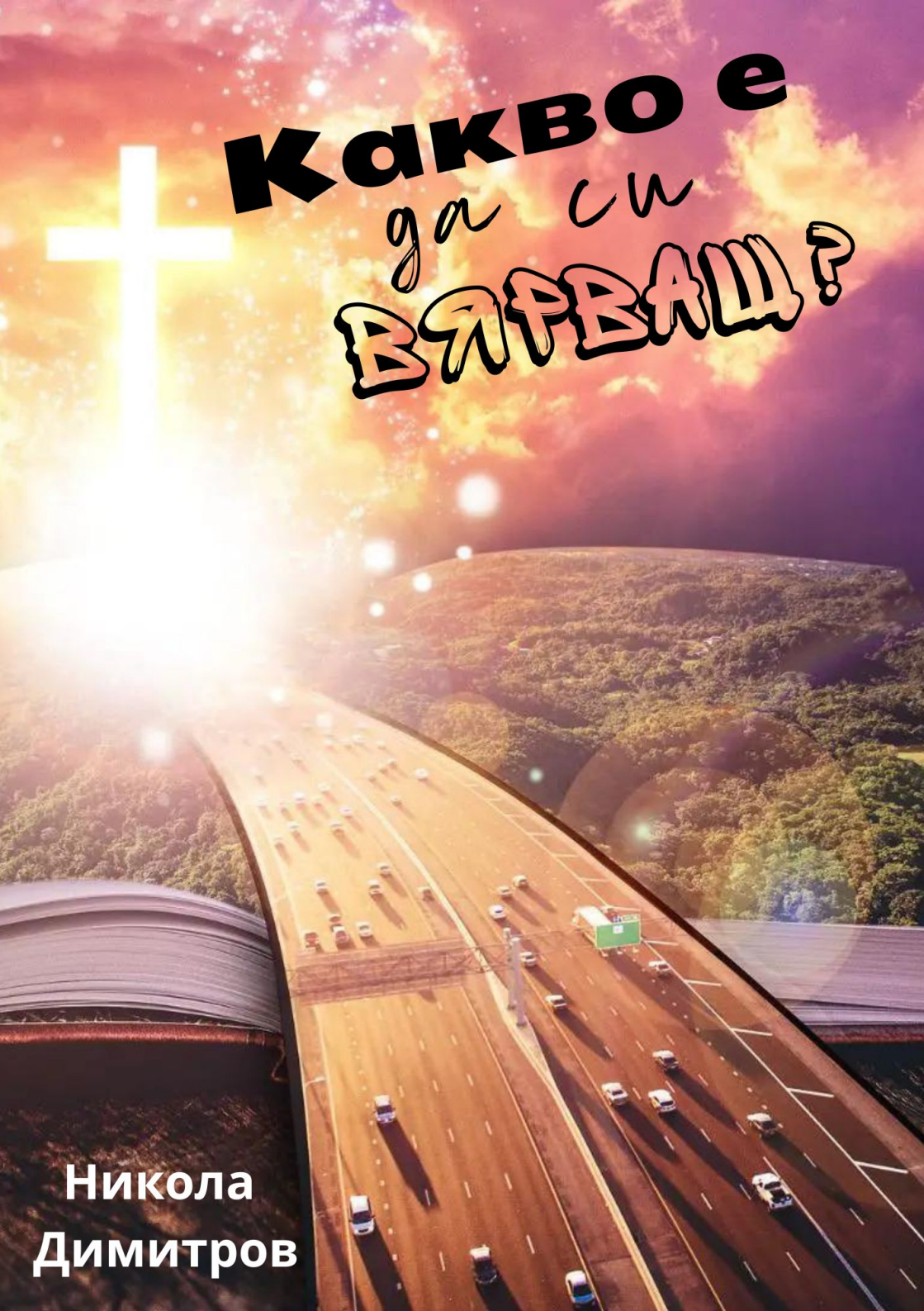

Какво е
га си
ВЯРВАЩ?

Никола
Димитров

Какво е да си вярващ?

Какво означава да бъдем вярващи, не според както **ние** разбираме думата, а според както Библията я описва и според както са я разбирали първите християни, а преди тях и Божия народ, който живееше под закона на Мойсей - Израел?

1). Посвещението ни да бъде само към ЕДИН Бог

Има много богове (които са всъщност демони), които се състезават за нашето време, енергия и посвещение:

- богът на парите - Мамон;
- богът на забавленията - всичко, което ни губи времето ежедневно и постоянно - дали ще е телевизия, социални мрежи, телефони, компютри, филми, купони;
- богът на себичността - всеки да прави каквото той или тя реши, без грам да се съобразява с когото и да било;

- богът на Египет - робията - иска да изсмуче и последните ни силици, за да можем буквално да умрем докато работим за някого другиги;

- изобщо - абсолютно всяко нещо, което ни взема цялото време и не ни оставя никакво време за нашия Бог, ежедневно (понеже няма лошо в това да гледаме някой филм, или да проверяваме социалните мрежи или да изкарваме пари, но тук говорим ако това е което вършим през цялото време и не ни остава никакво време да кажем дори “Здравей” на Бога, от понеделник до неделя) - това вече е друг бог, на който сме посветили живота и времето си.

А да бъдем вярващи означава посвещението ни да бъде само към **един** Бог.

Ако християните разберат какво означава тази първа точка, християнството ще бъде съвсем различно.

Преди много години, още преди Исус да дойде на земята, Бог даде на Своя народ това, което ние познаваме като 10-те Божии заповеди. Дори до ден днешен всеки е чувал за 10-те Божии заповеди, но почти никой не може да ги

цитира, понеже като чуем 10-те Божии заповеди и веднага се сещаме за:

„Не убивай, не лъжи, не кради, не прелюбодействай, не пожелавай“.

Дотук добре, ама това са само 5 от 10-те :-)

Първата заповед

Още първата и съответно най-важната от 10-те Божии заповеди, обаче е: „*Аз съм Господ, твоят Бог. **Да нямаш други богове освен Мен.***“ (Изход 20:2-3)

Най-важното за един вярващ е да **не** бъде идолопоклонник - да няма други богове - да е посветен на **един** Бог. Да имаме други богове е като да имаме други жени, ако сме женени, или други мъже, ако сме омъжени.

Най-сериозният грях между един мъж и една жена, ако са семейство, е изневярата. Изневярата е идолопоклонство, защото когато отидем при друг мъж или друга жена, ние разрушаваме заветното взаимоотношение, което имаме с настоящия си съпруг или съпруга - отиваме при **друг**, вече нашият партньор не е само **един**.

Забелязвали ли сте, че в думата **изневяра** се съдържа и думата **вяра**? Из–не–вяра. Изневярата е обратното на вярата. Изневярата е идолопоклонство.

Не случайно основната причина за развод е изневярата:

- Никой не се развежда, понеже жена му го е излъгала за нещо, нали? (А „Не лъжи“ е една от 10-те Божии заповеди, нали?)

- Никой не се развежда, понеже жена му е откраднала нещо от него, нали? (А „Не кради“ е една от 10-те Божии заповеди, нали?)

Но, изневярата е съвсем друго нещо.

Да сме вярващи, в този контекст, означава **да сме верни, лоялни на един Бог**, Който е наш съпруг, да не Му из–не–веряваме. Това е вярата.

Самата дума „вяра“, така както Библията я използва, в основата си означава: „доверие, вяроност, лоялност“.

Ние сме свикнали на едно друго значение на думата: „вяра“, а именно да вярваме, че Бог

ще направи нещо **за нас** - Бог ще **ни** спаси, Бог ще **ни** изцели, Бог ще **ни** пази, Бог ще **ни** благослови.

Ако се замислим, обаче, защо Бог ще направи всичко това за нас? Защото Бог е верен. Виждате ли? Тоест, отново, вяра = верен. Бог е най-великият вярващ на света и какво означава това? Че Бог е най-верният на света.

Тоест, ако искаме и ние да бъдем вярващи, какво ще означава това? Че ще трябва да бъдем верни. Верни на **един** съпруг - Бог. Верни в смисъл лоялни. Верни в смисъл да може да ни се има доверие.

Вижте сега:

- Бог е вярващ и затова можем да Му имаме доверие. Ние сме вярващи и затова на нас Бог трябва да може да ни има доверие.

- Бог е вярващ и затова е верен на обещанията Си към нас. Ние сме вярващи и затова ние трябва да сме верни на нашите обещания към Бога.

- Бог е вярващ и затова е лоялен към заветните Си партньори. Ние сме вярващи

и затова ние трябва да сме лоялни към нашия заветен партньор - Бог.

Това, че сме вярващи **не е за да може Бог да ни служи на нас**. Това, че сме вярващи **е за да можем ние да служим на Бога**.

I спрямо XXI век

Разбирате ли каква огромна е разликата между Библейското разбиране за вяра и съвременното разбиране за вяра?

Когато днес някой каже: „Аз съм вярващ“, той или тя обикновено имат предвид: „Аз вярвам в Бога. Той е на **моя** страна. Той **ме** благославя, Той **ме** изцелява, Той се грижи за **мен** и **моя** дом. Той ходи навсякъде с **мен**. Той **ме** пази.“ - всичко е свързано с нас самите - ние сме важните.

Първите християни са вярвали в Бога по следния начин: „Аз вярвам в Бога. Предал съм живота си на **Него**. Готов съм да умра за **Него**. Ще отида навсякъде, където **Той** ми каже и ще направя всичко, което **Той** ме води. Ще се посветя изцяло на **Него**. Ще забравя миналото си и ще се фокусирам в живота си с Бога. Ще

прекъсна греха в живота си и ще живея свято и праведно, за да угодя на Бога. Ще съблека стария и ще се облека в новия човек“. - всичко е свързано с Бога - Той е важният.

Ние евангелизираме останалите хора по следния начин:

Стани вярващ, знаеш ли колко е добре?

- Ако преди това си бил проклет, сега вече Бог ще те благослови.

- Ако преди това си бил беден, сега вече Бог ще те направи богат.

- Ако преди това си бил болен, сега вече Бог ще те изцели.

- Ако преди си нямал надежда, сега вече Бог ще бъде до теб, зад теб, пред теб, над теб и най-вече - със теб.

А как са евангелизирали първите вярващи? По следния начин:

Стани вярващ, знаеш ли колко е удовлетворяващо?

- Ако преди това си се лутал без посока, сега ще имаш възможност да изпълниш призива, целта и съдбата си, с които Бог те е създал.
- Ако преди това само си мразел и хулел и проклинал всички, сега ще имаш възможността да започнеш да обичаш и да служиш на всички.
- Ако преди това само си викал, крякал и обиждал, сега ще имаш възможността да говориш нежно, както за Святия Дух се казва, че ни говори с тих и нежен гласец.
- Ако преди това си се провалял във всичките си взаимоотношения със семейство, приятели, познати, колеги и съработници, сега ще имаш възможност да развиеш истински взаимоотношения, когато хората видят как може да се разчита на теб, колко си лоялен и посветен на тези взаимоотношения.
- Ако преди това си се страхувал от всеки и всичко, сега ще имаш възможността да се сбориш със страховете си и ако се наложи, дори да дадеш живота си, за да покажеш колко много вярваш в жертвата на Исус.

Първите християни разбираха вярата като вяроност, като посвещение, като лоялност, като характер, на когото може да се разчита и на когото може да се има доверие. Когато те казваха, че са вярващи, за тях това означаваше, че имат **само един Господ** - един Любим, един Приятел, един Младоженец, на Когото са се посветили и Той може да разчита на тях.

- Дори да ги гонят, те пак ще разкриват божествения характер.

- Дори да ги хвърлят в затвора, те пак ще бъдат чудесни представители на Неговата любов.

- Дори да ги хвърлят на лъвовете, те пак ще свидетелстват за Него.

Днешните вярващи: „Господи, моля Те, дай ми това. А, искам и това. Оооо, Господи, искам и това също. Искам го веднага, Господи. Ти ме обичаш. Ти Си верен. Знам, че ще ме благословиш, Господи“.

Минава един месец, нещото още го няма и вярващият: „Аааа, Господи, аз ако ще чакам толкова за всяко нещо, по-добре да си

събирам багажа и да ходя някъде другаде, няма смисъл да идвам на църква“.

Първите вярващи: „Господи, ще търся Теб и твоео царство, както и ще се старая да живея праведно за Теб и знам, че когато аз Ти служа, когато предам живота си на Теб, когато се фокусирам в Теб, когато Те хваля, когато Ти се покланям, когато Те величая и издигам, всичко останало ще ми бъде прибавено на правилното време“.

Разликата е наистина фрапираща - почти няма нищо общо между днешното разбиране за вяра и Библейското разбиране за вяра.

2). Да бъдем верни и лоялни на Неговото Тяло - Църквата.

Църквата е абсолютният израз на Божията любов. Църквата е сътворена лично от Него (Исус каза: *„Аз ще съградя Моята църква - Моята Невяста - Моите славни, без петно и бръчка, святи и непорочни - Моята любима“*).

Няма как да казваме: *„Господи, на Теб ще ти бъда верен и лоялен и винаги можеш да разчиташ на мен, но на църквата Ти не искам*

да бъда нито верен, нито лоялен и да знаеш, не искам църквата да може да разчита на мен“.

Бог и Невястата Му са **едно**. Исус се моли за това. Апостол Йоан пък казва: „*Не можеш, човече, да казваш: Обичам Бога, Когото не си видял, а в същото време да мразиш хората, децата Му, църквата, които виждаш*“. Бог и църквата са **едно**. Църквата е **в** Христос. Не можеш да бъдеш верен на Бога но не и на това, което е вътре в Него.

Искам да приложим най-важното, което разбрахме от първата точка (Това, че сме вярващи **не е за да може Бог да ни служи на нас**. Това, че сме вярващи **е за да можем ние да служим на Бога**) и към църквата: „Това, че сме вярващи **не е за да може църквата да ни служи на нас**. Това, че сме вярващи **е за да можем ние да служим на църквата**“.
Амин?

Какво означава това на практика? Църквата не е просто няколко хора събрали се на едно място. Знаете ли какво е църквата?
Представете си един човек,

- за когото Исус е умрял ужасна смърт на Кръста;

- който е бил спасен, изцелен, освободен, опазен, благословен, изпълнен с Духа на Бога;
- който обича Бога и иска да Му служи;
- който има на разположение Божията сила и духа на любов, сила и здрав разум,
- който има достъп до Божиите 9 дарби и 9 части от плода на Духа,
- който е гладен и жаден да хвали Бога и да служи на хората,
- който го *сърбят* ръцете да полага ръце, устата да проповядва и сърцето да се прилепя към Бога.

Същият този **един** човек, в който има толкова много потенциал, е решил да се събере с **още един** такъв човек, със подобен потенциал и Библията казва, че ако единият е гонил 1000, двамата вече ще гонят 10 000. После двамата са решили да се съберат с още двама със същото посвещение, желание и глад и са станали 4-ма и вече няма да гонят 1000, нито 10 000, нито дори 100 000, а 1 000 000. После тези 4-мата са решили да се съберат с още 4-ма като тях и вече ще гонят десетки милиарди.

И така нататък, докато се съберат на едно място много гладни и жадни, изпълнени с Духа на Бога, без петно и бръчка или друго такова нещо, но святи и непорочни, издигащи ръце и хвалещи Бога, покланящи се на Него и превъзнасящи Го, за да може Той да се възцари на техните хваления, да изгони всички демони от тях и от близките и познатите им, за да може и те да познаят Бога и да се посветят на него и на църквата и светът да бъде превзет от Божията любов.

Това е Църквата. Това е да бъдеш вярващ.

А не: „*Хм, днес да ходя ли на църква? Кой ли ще пее днес? Кой ли ще проповядва? Ще има ли хора?*“ – Ами, **ти** ще пееш. **Ти** ще проповядваш. **Ти** ще си хората.

Спасението не е избавяне от Ада, нито отиване на Небето. Спасението е спасение от силата на греха, смъртта и покварата в света, за да бъдем част от Църквата - нали именно тя е Невястата на Исус? Спасението е с цел да станем част от Божия народ, от Неговата църква, от Неговото Тяло, от Неговата армия, от Неговите деца, от Неговото семейство.

Това включва всеки от членовете на църквата да се справи с лицемерието в живота си, или вътрешната битка между чувствата и разума -

не харесваме никого, но се правим, че го харесваме. Чувствата ни се отвращават от него/нея, но разумът ни ни казва да се усмихваме, понеже така е редно. Това **не** е църква. Църквата е семейство сплотено от Божията любов. Затова е толкова важна прошката.

Чували ли сте подобни възгласи: „Ама той беше толкова добро момче, как стана така, че уби 20 човека?“ Ами, стана, понеже той може да е бил добро момче с разума си, тоест, да е знаел как да се държи, защото така е редно, но вътре какво се е случвало в сърцето му, в емоциите му, какво е бушувало - никой не знае.

„Ама те бяха такава хубава двойка, пък се разведоха“. Ами, разведоха се, понеже може да са ви изглеждали като хубава двойка заради разума им, понеже са знаели как да се държат пред другите, защото така е редно, ама кой знае какво се е случвало вътрешно и какви емоции са бушували в тази двойка?

Лицемерие! Трябва да се справим с него на всяка цена. Как? Библията казва: когато те хулят, ти благославяй. И става дума за невярващи ако те хулят, пък камоли вярващи.

3). Да бъдем служители, в две направления:

*Да сме верни към словото на Бога,
към дарбите на Духа, към плода на Духа,
към Божията любов, сила, слава,
благодат и помазание.*

Това е нашето служение.

Словото на Бога е полезно за изграждане, за насърчение, за наставление, за да може Божият човек да бъде напълно завършен и усъвършенстван в Божията любов. Тоест, ние разбираме, че даден човек е вярващ, когато живота им се определя от Словото на Бога - от това, което Бог казва. Във всяка една ситуация човекът действа така, както Словото на Бога го насърчава да действа, така, както Исус би действал в същата ситуация - с други думи - човекът е верен на Словото.

Ако вие сте шеф и имате хора под вас и сте написали наръчник как те да се държат, за да ви представят в най-добрата светлина - вас и делото ви, онези, които препрочитат наръчника постоянно и се стараят да действат според него ли ще ви представят по-добре, или онези, които никога не са го чели и си казват: „Е, айде

шефа да не се прави много-много, нали идвам на работа, какво иска повече?“ ще ви представят по-добре?

Наръчникът е Библията - словото на Бога. Наръчникът е апостолското, пророческото, учителското, евангелизаторското и пасторското слово, което излиза от амвона. Наръчникът е словото, което Бог лично ни говори в сънища, видения, откровения, по време на хваление и поклонение и т.н.

Копнейте, казва се, за духовните дарби. Ако вие сте шеф и имате хора под вас и сте оставили на работниците си 18 машини, за да могат да изкопаят и почистят даден обект, за да го приготвят за строеж (багер, трактор, комбайна, валяк, камион, фреза, електрически трион, джип, извозваща техника и т.н.), с които да си вършат работата по-добре, кой ще свърши работата по-добре - онзи, който използва 18-те машини, или онзи, който продължава на ръка да върши всичко, без помощ?

Имаме на разположение 9 дарби на Духа и 9 части от плода Му за справяне със всяка ситуация. Ако вие сте шеф и искате да се извозят по най-добрия начин дадени отпадъци, които са токсични, кой ще наемете - някой

професионален шофьор с опит, или някой, който идва с ръчна количка да ги извози?

Съблечете, казва се, стария човек и се облечете в новия, по Божия образ. Ако вие сте шеф и имате хора под вас и се опитвате да покажете нов имидж в преди това разхайтено място, кой ще ви представи по-добре - онзи, който реши наистина да изгради новия имидж, да се облече добре в новия човек, или онзи, който изобщо не го е грижа и си идва по стария начин, с джапанките и гол до кръста?

Не живеете според принципите на този свят или на този век, а се преобразявайте (променяйте) като научите ума си на библейските принципи, за да можете да живеете в Божията воля за живота си и да изпълните съдбата си и призива си на Земята.

Да сме вярващи, да сме верни, се вижда от начина, по който представяме нашия Бог пред другите.

*Да имаме посвещение към
вдовиците, сираците и бедните.*

Библията казва, че който дава на бедния, дава на Господа. Показването на милост е жизнено

важно за здравето на църквата, понеже църква пълна със себични, горделиви и егоистично настроени хора, които не искат да имат нищо общо с даване и помагане, но в същото време не престават да се хвалят коя нова придобивка са успели да си купят, не е точно идеята на Бога за Църква, ако ще да са 100 човека, ако ще да са 1000 или 10 000.

Бог дава без да дискриминира, без да разделя, без да философства. Бог дава на праведни и на неправоедни. Така и църквата трябва да се научи да дава - без да философства. Давайте, за да бъдете като Бога, а не когато с разума си прецените, че е добре да дадете.

Ако мислим с разума си, кога според вас е добре да дадем нещо на нечестивец? Никога. Но, Бог дава еднакво и на праведни и на неправоедни / нечестиви. Защо? Защото не философства, а обича всички Свои деца - онези, които са Го приели и осъзнали колко е добър и онези, които представа си нямат Кой е Той. Амин!

Обобщение

Това са трите неща, които разкриват че сме вярващи:

- Да сме верни на нашия Бог и да сме посветени само на Него, така че Той да може да разчита на нас и не да използваме вярата си, за да получаваме от Него само, а най-вече за да даваме на Него.

- Да сме верни на Божието Тяло - църквата, която Бог обича с цялото Си сърце и да се справим с всяко лицемерие, като наистина заобичаваме и ние хората.

- Да сме верни в служението си към Бога и църквата, като употребяваме цялото си знание върху Словото, за да живеем както Бог би живял и да употребяваме всичките ни налични дарби и плод на Духа, за да представяме Бога пред другите според образа, който Той ни е дал и би искал, както и винаги да мислим за по-нуждаещите се от нас.

Амин!

Бог да ви благослови!